

Posudek diplomové práce Bc. Kristýny Stoklasové s názvem Vývoj chlapeckého a mužského pěveckého sboru se zaměřením na hlasovou výchovu u chlapců

Vedoucí práce: Mgr. et Mgr. Jana Veverková

Studentka si vybrala zajímavé téma, které není dosud v naší literatuře komplexně zpracováno. Přináší ucelený pohled na danou problematiku z hlediska historického vývoje chlapeckého a mužského sboru, představuje nejvýznamnější české a světové chlapecké a mužské sbory současnosti. Specifické problematice hlasové výchovy u chlapců se věnuje v praktické kapitole, kde hodnotí výsledky dotazníku, který byl zpracován sbormistry těles tohoto typu v České republice.

V úvodu teoretické části se pisatelka věnuje charakteristice odborných pojmů, uvádí terminologické názvy chlapeckých a mužských sborů v historickém vývoji. Následné kapitoly přinášející stručný přehled dějin hudby do příchodu křesťanství obsahují mnoho nadbytečných historických informací, které s celkovým zaměřením práce přímo nesouvisejí (kapitoly Doba pravěku – Keltové, Germáni, Slované). Další kapitoly obsahují stručně a výstižně formulované podstatné informace o vývoji chlapeckého a mužského sboru. V poznámkovém aparátu nejsou až na výjimky uvedeny odkazy na odbornou literaturu, ze které autorka čerpala. Pečlivě je zpracovaná kapitola 1.8.2, která je věnována obrozeneckým spolkům v 19. století, a navazující pasáže o nejvýznamnějších skladatelích sborové tvorby tohoto období. Přestože studentka uvádí důvody výběru těchto autorů, postrádám zde zástupce tvorby 20. století, především s ohledem na využitelnost závěrů diplomové práce v pedagogické a sbormistrovské praxi.

V kapitole 1.10.1 představuje studentka vybrané světové chlapecké sbory, bohužel bez vysvětlujícího komentáře zdůvodňujícího výběr právě těchto sborů. Za zdařilou považuji kapitolu o významných soudobých sborech českých, zejména podrobné vysvětlení vzniku Českého chlapeckého sboru oddělením ze sboru Boni pueri, které je citací rozhovoru se sbormistrem Jakubem Martincem. Trochu za očekáváním zůstává druhý významný oddíl s názvem Hlasová výchova u chlapců. Autorka si na základě náslechnů u vybraných sborů a rozhovorů s jejich sbormistry ověřila hypotézu, že hlasová výchova chlapců se neliší od pěvecké výchovy dívek v dětském sboru. Zásadně odlišná bývá práce s hlasem u chlapců v období mutace, které je po mnoha stránkách náročné jak pro zpěváky, tak i pro sbormistry. Souhlasím se závěrem, že přístup musí být individuální, sbormistr musí být kromě hlasového pedagoga především také dobrým psychologem. Na řešení této problematiky existují různé názory, často diametrálně odlišné, které zde mohly být uvedeny. K dané problematice se výstižně, avšak ne zcela shodně, vyjadřují i sbormistryně Zdena Součková a Lenka Pištěcká, jejichž dotazník otiskuje pisatelka v závěru práce. Zajímavé názory by zasloužily komentář a shrnutí dalších zjištění z dotazníku pro sbormistry chlapeckých sborů by jistě přispěly k ozřejnění problematiky především začínajícím sbormistrům a hlasovým pedagogům dětských sborů.

V závěru práce jsou kromě seznamu literatury uvedeny webové stránky zmiňovaných sborů. Příloha obsahuje fotografie a příložené CD s nahrávkami, které jsou zároveň ukázkou zaměření a mnohotvárnosti repertoáru.

Práce o celkovém počtu 65 stran bez příloh je psána srozumitelně, až na výjimky pravopisně správně (s. 44), po stylistické stránce najdeme občas méně obratné vyjádření nebo opakování slov se stejným základem (s. 10).

Přes uvedené připomínky považuji práci za zdařilou a doporučuji ji k obhajobě.

Otázka k diskusi: Zhodnoťte význam tvorby autorů 20. století v repertoáru chlapeckého sboru a uveďte příklad skladeb psaných přímo pro tento typ sboru.

V Praze 17. 5. 2015

Mgr. et Mgr. Jana Veverková